

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120371315
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120371315.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa: T. I., nar. XX. XX. XXXX, P. XXX/XX, XXX XX W., proti oprávnenému: L. I., nar. XX. XX. XXXX, O. 4, XXX XX X. X., o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 17.09.2021, č.k. 18Pc/17/2020-139, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„Súd návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporcovi

zamietal.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania, mal súd za to, že štúdium odporcu v zahraničí na prvom bakalárskom stupni univerzity vrátane prípravného ročníka, nemá za cieľ účelové predlžovanie štúdia, ale smeruje naďalej k jeho príprave na ďalšie povolanie, pričom zohľadňuje jeho schopnosti a možnosti. O jeho úsilí kvalitne a zodpovedne pristupovať k štúdiu svedčia jeho študijné výsledky, či už na D. v X. X. alebo na H. v zahraničí. O tom, že absolventi štúdia na univerzite H. vo P. X., majú väčšie možnosti uplatnenia v praxi ako absolventi D., svedčí aj správa Slovenskej akademickej informačnej agentúry zaslanej súdu v konaní. Je pochopiteľné, že aj vzhľadom k odlišnému charakteru štúdia na AU v porovnaní s ekonomickým smerom na D. v X. X., ako aj štúdia v cudzom jazyku a väčšiemu rozsahu výuky matematiky, odporca potreboval hlbšiu a dlhšiu prípravu na toto štúdium, či už odbornú alebo jazykovú. Tejto sa venoval cielene už počas štúdia na D.. Súd poukázal tiež na zdravotné problémy odporcu, ktoré odôvodňujú potrebu dôkladnejšej a systematickejšej prípravy na štúdium v zahraničí z jeho strany. Vychádzajúc z úvahy, že priemerná dĺžka štúdia na oboch stupňoch vysokej školy je 5 rokov, súd dospel k záveru, že je dôvodná požiadavka na strane odporcu, aby si navrhovateľ aj v súčasnej dobe plnil vyživovaciu povinnosť voči nemu, keďže ešte stále táto doba 5 rokov dosiaľ neuplynula, a to bez ohľadu na to, že si odporca zvolil opakovane vysokoškolské štúdium na prvom bakalárskom stupni. Bola to jeho voľba takouto cestou si prehliť a nasmerovať svoje vzdelanie. Podľa názoru súdu po uplynutí tohto obdobia je ďalšie plnenie vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa voči odporcovi možné len na báze dobrovoľnosti. Jej plnenie bude nesporne ovplyvňovať aj samotné správanie odporcu voči navrhovateľovi. Z výpovede odporcu nevyplývalo, že by sa navrhovateľ v minulosti alebo v súčasnej dobe k nemu zle správal. Naopak, fandí jeho štúdiu a vyvíja iniciatívu sa s ním kontaktovať, napriek jeho negatívnemu postoju k nemu. Odporca je plnoletá osoba a mal by odlišovať

vzťahy medzi jeho rodičmi a rodičov voči jeho osobe, zvlášť, keď on sám kladie na nich požiadavky. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol, pričom vychádzal zo stavu rozhodného v čase rozhodovania súdu. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 62 ods. 1, § 75 ods. 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku sa odvolal navrhovateľ. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal potrebné dôkazy a došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodol sa od začiatku dokázať, že sa jedná o iný študijný odbor, ktorý odporca študuje na druhom bakalárskom štúdiu v zahraničí. Pojednávanie odročil, pretože nemohol vyhodnotiť tento dôkaz, bez dokumentov, ktoré obhajoba druhej strany paradoxne nepredložila. Súd na druhom pojednávaní nenadviazal na hlavný bod odročenia, čo navrhovateľ považuje za nesprávny procesný postup. Študenti po ukončení strednej školy pokračujú v procese prípravy už v nejakej predstave o povolání a nie, že bakalár sa rozhodne stať sa dvojnásobným bakalárom. Navrhovateľ má za to, že príprava na povolanie spočíva po základnej škole v stredoškolskom štúdiu, a potom vysokoškolským štúdiom prvého a druhého stupňa, kde už musí byť ucelený názor na výber a prípravu na povolanie. Poukázal na vyjadrenie syna na pojednávaní, kde syn vyslovil vetu, že „nepovažuje za nutné komunikovať s vlastným otcom“, čo navrhovateľ považuje za zrno najvyššieho kalibru. Má za to, že odporcovi ani neboli predložené jeho vyjadrenia a celú vec posudzovala len jeho matka. Navrhovateľ sa vôbec nebráni zákonnému výživnému v procese prípravy, len toto štúdium považuje za odbočenie bez správneho usmernenia. Ďalej poukázal na to, že jeho životné náklady, jeho úver v banke a splácanie výživného ho dostávajú do stavu veľkej skromnosti. Pre navrhovateľa je 120,- Eur záchrana a nápravu svojho syna už neočakáva, lebo je u tých čo to financujú, a tí majú ku navrhovateľovi negatívny postoj.

4. K odvolaniu sa písomne vyjadril oprávnený - odporca. Rozsudok žiadal potvrdiť ako vecne správny, má za to, že súd v rámci vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam. Na ekonomickej fakulte D. v X. X. študoval ekonomický odbor a v súčasnosti v zahraničí študuje odbor na katedre matematiky, o čom súdu predložil aj dôkazné listiny. Súdu uviedol všetky okolnosti, prečo sa rozhodol pre štúdium v zahraničí. Tvrdenie navrhovateľa, že opakovane študuje prvý stupeň bakalárskeho štúdia v zahraničí, nie je postačujúcim dôvodom na ustálenie záveru, že je schopný sám sa živiť. Poukázal na to, že nebolo v jeho úmysle predlžovať si takýmto spôsobom štúdium a tak zaťažovať svojho otca vyživovacou povinnosťou, ktorú by aj tak, ak by bol ďalej pokračoval v štúdiu na Q. D. v X. X., musel plniť. Reálne zistil, že ho zaujíma matematika a do budúcnosti by sa chcel venovať štúdiu matematiky. Podľa odporúčania jeho vyučujúcich to malo byť štúdium v zahraničí, čo sa mu nakoniec aj podarilo uskutočniť. Oprávnený je presvedčený, že štúdiom v zahraničí určite získa lepšie vyhliadky na zabezpečenie prostriedkov pre svoje životné potreby, nakoľko jeho uplatnenie v rámci absolvovaného zahraničného vysokoškolského štúdia je v širšej miere uplatniteľné v praxi, čo potvrdila aj Slovenská akademická informačná agentúra. Má za to, že samotná okolnosť v súvislosti s pokračovaním štúdia na zahraničnej vysokej škole v rovnakom stupni vysokoškolského štúdia nezakladá dôvod zrušenia vyživovacej povinnosti. Na pojednávaní len poznamenal vzhľadom na dlhoročné vzájomné citové odlúčenie od navrhovateľa, že nepovažuje za nutné so svojim otcom komunikovať. Ide o to, že roky žil bez otca, starala sa o neho výlučne jeho matka, otec neprejavoval o neho až taký záujem a odporca to tak prijal, nastavil sa mentálne tak, že mu skutočne nechýbala komunikácia s otcom. To však neznamená, že ak mu otec zavolať, že odmietol komunikovať s ním, resp. by s ním opovrhoval. Všetky vyjadrenia navrhovateľa boli odporcovi doručované v rámci emailovej komunikácie od právnej zástupkyne. Na záver poukázal na to, že na jednej strane sa navrhovateľ nebráni zákonnému výživnému avšak na druhej strane popiera odporcovi snahu a predovšetkým skutočnú vôľu vzdelávať sa v študijnom odbore, o ktorý má skutočný záujem a jeho ukončením si navyiac dokáže zabezpečiť lepšiu budúcnosť.

5. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu oprávneného k odvolaniu uviedol, že nedostal ani jeden právny výklad, že opakovať prvý stupeň znamená pokračovať vo vysokoškolskom štúdiu. Zmena odboru nemôže ospravedlňovať stav, ktorým si odporca koriguje zlé rozhodnutie výberu štúdia na prvom stupni vysokej školy. Žiaden zákon navrhovateľovi neurčuje podieľať sa na vyživovacej povinnosti pri opätovných bakalárskych štúdiách. Navrhovateľ má za to, že by odporca mal prijať zodpovednosť za svoje rozhodnutie, lebo nešlo o neúspešné prerušené štúdium a ani o zdôvodnenie neuplatnenia sa na pracovnom trhu, v čom by mal navrhovateľ pochopenie, že školu opakuje v inom odbore na opätovnom prvom vysokoškolskom stupni vzdelávania.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením

napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Preskúmaním vecí a podstatných odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne a odvolací súd sa stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Rozhodnutie okresného súdu je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami ako aj aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu, ktorým návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči oprávnenému zamietol za vecne správny. Námietky navrhovateľa obsiahnuté v odvolaní odvolací súd nepovažoval za prijateľné a odôvodnené práve z dôvodov, že okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom navrhovateľ neuviedol žiadne, relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Navrhovateľ vo svojom odvolaní zároveň neuviedol žiadnu takú podstatnú skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd preskúmaním vecí takúto vadu ani nezistil. Námietka navrhovateľa, že súd prvej inštancie nevykonal potrebné dôkazy a došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd považuje za účelovú a nedôvodnú.

9. Zo Zákona o rodine vyplýva, zákonná povinnosť rodiča na výživu dieťaťa a zároveň právo tohto dieťaťa na výživu od rodiča, ktorá trvá do času pokiaľ dieťa nie je schopné sa samostatne živiť. Rodičom je uložená explicitná povinnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, ktorej základ je zakotvený v demonštratívnom výpočte zložiek rodičovských práv a povinností podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine 10. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú samé schopné sa živiť. Dieťa je schopné samostatne sa živiť, ak si dokáže zo svojich vlastných zdrojov zabezpečiť uspokojenie svojich životných nákladov. Spravidla túto schopnosť nadobúda po ukončení prípravy na budúce povolanie. Kedy nastane takýto faktický stav, však závisí od okolností toho ktorého konkrétneho prípadu. Rozhodujúcimi faktormi na strane dieťaťa sú jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne. Vyživovacia povinnosť z uhla pohľadu prípravy dieťaťa na povolanie sa spravidla končí dosiahnutím prvého najvyššieho stupňa vzdelania v bežnom vzdelávacom procese. Vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Na jednej strane je však potrebné brať do úvahy i záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam, danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je potrebné zisťovať, či nedochádza k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci.

11. V danom prípade súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti voči oprávnenému, nakoľko tento sa v súčasnosti stále pripravuje na svoje budúce povolanie. Je pravdou, že oprávnený ukončil bakalárske štúdium na D. ku dňu 18.08.2020 a rozhodol sa v druhom stupni štúdia na tejto škole nepokračovať, ale naďalej je študentom bakalárskeho štúdia na D. H. v odbore finančná matematika od 21.09.2020 - 30.06.2024. V súčasnosti sa teda stále pripravuje na výkon svojho budúceho povolania v odbore, ktorý ho baví a ktorému sa už úspešne venoval počas štúdia na D..

12. Rovnako vzhľadom aj na vek oprávneného v čase vyhlásenia rozsudku prvoinštančného súdu, ho z dôvodu veku nemožno považovať za tzv. „večného študenta“, ktorý by sa úmyselne snažil predlžovať vyživovaciu povinnosť navrhovateľa umelým a bezcieľným predlžovaním svojho štúdia o čom jednoznačne svedčia jeho vynikajúce štúdiálne výsledky. Nie je ničím neobvyklým, že dieťa neukončí štúdium v štandardnej dĺžke štúdia, či už z dôvodu neúspechu v absolvovaní niektorých skúšok, ktoré musí opakovať alebo z dôvodu zmeny štúdia, tak ako tomu bolo v prejednávanom prípade. Túto skutočnosť nemožno automaticky bez ďalšieho vyhodnotiť na ťarchu dieťaťa, ktoré vo svojom štúdiu ďalej pokračuje a má reálny záujem na jeho dokončení resp. študovať ďalej tak, aby sa reálne pripravilo na výkon svojho budúceho povolania.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade, ak dochádza k zmene štúdia, je potrebné prihliadať aj na možnosť uplatnenia sa na trhu práce po úspešnom ukončení štúdia. V danom prípade je zrejmé, že oprávnený mal a má vážny záujem vyštudovať matematiku na H. vo A., odbor finančnej matematiky na katedre matematiky, a v prípade úspešného absolvovania tohto štúdia má lepšiu možnosť uplatniť sa na trhu práce nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v zahraničí, čo bolo v konaní preukázané aj správou od Slovenskej akademickej informačnej agentúry. Zmenu štúdia oprávneného preto nemožno zohľadniť v jeho neprospech, najmä ak v tomto štúdiu aj riadne pokračuje a dosahuje výborné výsledky.

Sám si nevie naďalej zabezpečiť svoje životné výdavky, v dôsledku čoho je naďalej odkázaný výživou na svojich rodičov, a preto návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti je nedôvodný.

14. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, a preto rozsudok ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).